

som jeg nu beklager, at jeg igjen skal komme tilbage til, da den ærede Minister dengang ikke just meget velvillig optog mine Ytringer; men jeg tillader mig at gjentage, at førend man kender Resultatet af disse Kommissioners Forhandlinger, er det umuligt at have nogen bestemt Mening om, hvad § 9 har at betyde. Det Hele er saa at sige ganske voldgivet Ministerens Beslutning, og man kan vente, at de i § 9 indeholdte Bestemmelser, der først efterhaanden ville komme til Anvendelse, ville i Tidernes Løb blive anvendte høist forskjellig, efter som den ene eller den anden Ansluelse maatte være repræsenteret i Kultusministeriet. Jeg maa altsaa bestemt tilraade, at der i § 9 optages saadanne Bestemmelser, som kunne gjøre det klart, hvad der skal gjøres og hvad man overhovedet voterer ved § 9. Hvad angaaer § 11, som omhandler Konverteringen af Offer og Akcidenter, da tror jeg, at Betingelserne for, at Offer og Akcidenter kunne konverteres, i denne § er stillet saaledes, at der ikke hører store Spaadomsøvrer til at udtale, at ikke en eneste Menighed vil begjære Afløsning. Det er jo nemlig fastsat i § 11, at det Beløb, der skal svares, ikke maa være under det, som er indeholdt i den vedspøiede Fortegnelse, men at dette er høit, og visnok i mange Tilfælde for høit, er ganske aabenbart. Dernæst er det paa alle Steder i dette Lovforslag, hvor der handles om en uvis Indtægt, fra Ministeriets Side anerkjendt, at en uvis Indtægt bør kun overgaae til en fast Indtægt med et Fradrag. Den Brøl, som drages fra, er $\frac{1}{5}$, og at dette ogsaa i det foreliggende Tilfælde er det Rette, seer man jo af de Bestemmelser, som findes i det tredie Afsnit af Paragrafen, at efter Vacance $\frac{1}{5}$ af Offer og Akcidenter vil være at indbringe i Lønningsfonden. Medsættelsen anerkjendes altsaa for retfærdig og billig, men den skal ikke komme Yberne tilgode, men derimod indflyde i Lønningsfonden; det tror jeg imidlertid ikke der kan være Tale om, at Menighederne ville gaae ind paa. For Kjøbenhavns Vedkommende spøies desuden til, at det skal være Præsterne og Kirkebetjentene uformeenet at modtage, hvad der af Vedkommende maatte ydes aldeles frivilligt. Men Offer og Akcidenter indbefatte deels hvad man kan tvinges til at give, deels

hvad der er givet frivillig; dette skal udredes Altsammen, og naar man saa desuden lader det frivillige Offer bestaae, kommer dette til at blive betalt 10 Gange. En tilsvarende Bestemmelse findes ikke for det øvrige Land; jeg veed ikke, om Meningen derfor skal være, at Præsten udenfor Kjøbenhavn ikke maa modtage frivillige Gaver efter Afløsningen af Offer og Akcidenter. For Skolelærernes Vedkommende savnes der de nøiere Bestemmelser, som ikke ville kunne undværes ved Sagens Gjennemførelse.

Jeg skal ikke opholde mig ved flere Enkeltheder i Lovforslaget, men tillade mig at oplæse det Spørgsmaal, om et af de Hovedformaal, som Lovforslaget tilsigter, vil være opnaaet ved Hjælp af de Bestemmelser, der ere givne, nemlig Forebyggelsen af hyppige Forslyttelser fra en Menighed til en anden. I saa Henseende komme Lønningsfakterne i væsentlig Betragtning. Det er da isinefaldende, at der er en stor Afstand mellem den laveste, 1000 Rbd., og den høieste, 2400 Rbd.; men da der ikke er mange Kalb i første og sidste Klasse, saa turde det maastee være rettere at blive staaende ved de to næste og da sammenligne 1200 og 1800 Rbd. med hinanden. Mellem disse to bliver der altid et stort Spring tilbage, og dette Spring forstørres meget betydeligt ved Kaldenes forskjellige Veligheden og ved andre Omstændigheder. Dersom Kaldet nemlig er beliggende i Sjælland, saa vil den for samme beregnede Hjemme-Indtægt være mindre end samme nominelle Hjemme-Indtægt, naar den er beregnet for Nerne, derom kan der ikke være nogen Tvivl. Avlings-Indtægten er beregnet til 80 Rbd. pr. Tønde Hartkorn; dette er formeget for mange jydsk Kalb og det er mindre, end det burde være for mange Kalb paa Nerne. Der fremkommer altsaa her en Ulighed. En anden vigtig Ulighed vil fremkomme, efterat Præstegaards-Avlingen er bleven bortforpagtet eller bortarvesættet og efterat Mensal-Gaarde og andre slike Eiendomme ere afhændede; thi forsaavidt jeg kan forstaae Lovforslaget, vil den væsentligste Deel af Afgifterne blive sat i Korn, at betale efter Kapitelstaxten. Denne vil da tildeels træde istedetfor den med $\frac{1}{5}$ nedsatte Hjemme-Indtægt, og naar dette skeer,